

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 03/06

12 stycznia 2006 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-354/03,
C-355/03 i C-484/03

*Optigen Ltd (C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd (C-355/03), Bond House Systems Ltd
(C-484/03) / Commissioners of Customs & Excise*

SPÓŁKI, KTÓRE NIEŚWIADOMIE UCZESTNICZYŁY W OSZUSTWIE TYPU „KARUZELI PODATKOWEJ” MAJĄ PRAWO DO ZWROTU UISZCZONEGO, NALICZONEGO PODATKU VAT

W przypadku łańcucha dostaw, każda transakcja powinna być rozpatrywana oddzielnie jako odrębna działalność gospodarcza. Prawo podatnika do odliczenia naliczonego podatku VAT nie może uciec wskutek tego, że inna transakcja w tym łańcuchu stanowi oszustwo, o czym podatnik ten nie wie lub nie może wiedzieć.

Oszustwa typu rozpatrywanego w niniejszych sprawach występują w łańcuchach dostaw towarów, w których uczestniczy podmiot niewywiązujący się, tzn. podmiot zobowiązany do zapłaty podatku VAT, który jednak znika nie płacąc go władzom podatkowym, lub podmiot posługujący się przywłaszczonym numerem identyfikacji podatkowej VAT, tzn. numerem, który nie należy do niego.

Podmiot zarejestrowany do celów podatku VAT w Państwie Członkowskim Unii Europejskiej sprzedaje towary innemu podmiotowi zarejestrowanemu do celów podatku VAT w innym Państwie Członkowskim. Ten drugi podmiot znika nie płacąc należnego podatku VAT władzom podatkowym lub posługuje się przywłaszczonym numerem identyfikacji podatkowej VAT. Odsprzedaje on owe towary ze stratą spółce w tym samym Państwie Członkowskim, która z kolei odsprzedaje te towary innej spółce mającej siedzibę w tym Państwie Członkowskim, wpłacając należny podatek VAT do budżetu państwa, odliczywszy od niego uiszczony, naliczony podatek VAT. Następnie, ewentualnie po dalszych transakcjach, towary są wywożone do innego Państwa

Członkowskiego; wywóz ten zwolniony jest z podatku VAT. Spółka eksportująca ma jednak prawo do zwrotu zapłaconego podatku VAT naliczonego od nabycia tych towarów. Jeżeli nabywcą jest pierwsza spółka, ma miejsce oszustwo typu „karuzeli podatkowej”. Postępowanie takie może być powtarzane wielokrotnie¹.

W czasie, kiedy miały miejsce rozpatrywane zdarzenia, trzy spółki – Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd oraz Bond House Systems Ltd – były eksporterami mikroprocesorów i stały się nieświadomie uczestnikami tego rodzaju oszustwa. W 2002 r. ich wnioski o zwrot podatku VAT zapłaconego swoim dostawcom zostały oddalone przez Commissioners of Customs & Excise w Anglii, który to organ ocenił, że zrealizowane przez te spółki transakcje nabycia i sprzedaży były pozbawione sensu gospodarczego i nie stanowiły dostaw dokonanych w ramach działalności gospodarczej do celów podatku VAT.

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, rozpatrujący sprawę jako sąd odwoławczy, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o dokonanie interpretacji art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 szóstej dyrektywy, która ustanowiła wspólny system podatku VAT². High Court zwrócił się o rozstrzygnięcie, czy transakcja stanowiąca ogniwo oszustwa rozpatrywanego typu stanowi „dostawę towarów” dokonaną przez „podatnika działającego w takim charakterze” i czy jest „działalnością gospodarczą” w rozumieniu dyrektywy.

W dzisiejszym wyroku Trybunał Sprawiedliwości przypomina, że szósta dyrektywa ustanawia bardzo szeroki zakres przedmiotowy podatku VAT oraz kluczowych pojęć: podatnika,³ dostawy towarów⁴ oraz działalności gospodarczej⁵. Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że wszystkie te pojęcia mają charakter obiektywny oraz stosują się niezależnie od celów i rezultatów danych transakcji. Uwzględnianie zamiaru innego niż dany podmiot, uczestniczącego w tym łańcuchu dostaw lub ewentualnego oszukańczego charakteru, o którym podmiot ten nie wiedział lub nie mógł

¹ Jak zauważył rzecznik generalny M. Poiras Maduro w opinii przedstawionej dnia 16 lutego 2005 r., tego rodzaju oszustwa są coraz częstsze w wewnątrzspółnotowej wymianie handlowej i stanowią obecnie problem dla Państw Członkowskich. Nawet, jeśli trudno wskazać odnośne kwoty, to skutkuje to dla rządów krajowych wyraźną utratą wpływów podatkowych (pkt 9 opinii, odniesienie do Sprawozdania Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczące uzgodnień w zakresie współpracy administracyjnej w zwalczaniu nadużyć finansowych związanych z VAT, COM(2004) 260 wersja ostateczna z dnia 16 kwietnia 2004 r.

² Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), która zmieniła pierwszą dyrektywę Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. 1967, 71, str. 1301).

³ Zgodnie z art. 4 ust. 1 szóstej dyrektywy podatnikiem jest każda osoba wykonująca samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

⁴ Artykuł 5 ust. 1 szóstej dyrektywy wyjaśnia, że dostawa towaru oznacza przeniesienie prawa do rozporządzania dobrami materialnymi jak właściciel.

⁵ Pojęcie działalności gospodarczej zdefiniowane jest w art. 4 ust. 2 szóstej dyrektywy, jako obejmujące wszelką działalność producentów, handlowców i osób świadczących usługi.

wiedzieć, innej transakcji, wcześniejszej lub późniejszej w stosunku do dokonanej przez owego podatnika, byłoby sprzeczne z dyrektywą. W łańcuchu takim każda transakcja powinna być rozpatrywana jako sama w sobie, a charakteru danej transakcji w łańcuchu dostaw nie mogą zmienić wcześniejsze lub późniejsze wydarzenia. Wynika z tego, że **transakcje, jak te rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które same nie są oszustwem w podatku VAT, stanowią dostawy towarów dokonane przez podatnika działającego w takim charakterze oraz stanowią działalność gospodarczą w rozumieniu szóstej dyrektywy, ponieważ spełniają obiektywne kryteria, na których opierają się te pojęcia.**

Trybunał stwierdził, że **prawo podatnika, dokonującego takich transakcji, do odliczenia naliczonego podatku VAT nie może ucierzeć wskutek tego, że w łańcuchu dostaw, którego część stanowią owe transakcje, o czym podatnik ten nie wie lub nie może wiedzieć, inna transakcja, wcześniejsza lub późniejsza w stosunku do tej, która została dokonana przez niego, stanowi oszustwo w podatku VAT.**

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: FR, DE, EN, PL

*Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-354/03>*

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą*

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053